

IV. Sposoby wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym

zagrożeniu wybuchem - rozumie się przez to możliwość tworzenia przez palne gazy, pary palnych cieczy, pyły lub włókna palnych ciał stałych, w różnych warunkach, mieszanin z powietrzem, które pod wpływem czynnika inicjującego zapłon (iskra, łuk elektryczny lub przekroczenie temperatury samozapłonu) wybuchają, czyli ulegają gwałtownemu spalaniu połączonemu ze wzrostem ciśnienia.

4.1. INSTRUKCJA

4.1.1. przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, mogących powodować bezpośrednio niebezpieczeństwo powstania pożaru lub wybuchu należy:

- 1) ocenić zagrożenie pożarowe w miejscu, w którym prace będą wykonywane;
- 2) ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu;
- 3) wskazać osoby odpowiedzialne za odpowiednie przygotowanie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenie miejsca po zakończeniu pracy;
- 4) zapewnić wykonywanie prac wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje;
- 5) zaznaczyć osoby wykonujące prace z zagrożeniami pożarowymi występującymi w rejonie wykonywania prac oraz z przedsięwzięciami mającymi na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu.

4.1.2. Przy wykonywaniu prac niebezpiecznych pod względem pożarowym należy:

- 1) zabezpieczyć przed zapaleniem materiały palne występujące w miejscu wykonywania prac oraz w rejonach przyległych, w tym również elementy konstrukcji budynku i znajdujących się w nim instalacji technicznych;
- 2) prowadzić prace niebezpieczne pod względem pożarowym w pomieszczeniach (urządzeniach) zagrożonych wybuchem lub w pomieszczeniach, w których wcześniej wykonywano inne prace związane z użyciem łatwo palnych cieczy lub palnych gazów, jedynie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w mieszaninie z powietrzem w miejscu wykonywania prac nie przekracza 10% ich dolnej granicy wybuchowości;
- 3) mieć w miejscu wykonywania prac sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru;
- 4) po zakończeniu prac poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane, oraz rejon przyległy;
- 5) używać do wykonywania prac wyłącznie sprzętu sprawnego technicznie i zabezpieczonego przed możliwością wywołania pożaru.

4.2. W obiektach i na terenach przyległych, gdzie prowadzone są procesy technologiczne z użyciem materiałów mogących wytworzyć mieszaniny wybuchowe lub w których materiały takie są magazynowane, powinna być dokonana ocena zagrożenia wybuchem. Ocena obejmuje wskazanie pomieszczeń zagrożonych wybuchem, wyznaczenie w pomieszczeniach i przestrzeniach zewnętrznych odpowiednich stref zagrożenia wybuchem oraz wskazanie czynników mogących w nich zainicjować zapłon. Oceny, o której mowa dokonują: inwestor, projektant lub użytkownik decydujący o procesie technologicznym.

Klasyfikację stref zagrożenia wybuchem określa Polska Norma dotycząca zapobiegania wybuchowi i ochronie przed wybuchem.

Pomieszczenie, w którym może wytworzyć się mieszanina wybuchowa, powstała z wydzielającej się takiej ilości palnych gazów, par, mgieł lub pyłów, której wybuch mógłby spowodować przyrost ciśnienia w tym pomieszczeniu przekraczający 5 kPa, określa się jako pomieszczenie zagrożone wybuchem.

W pomieszczeniu należy wyznaczyć strefę zagrożenia wybuchem, jeżeli może w nim występować mieszanina wybuchowa o objętości co najmniej 0,01 m³ w zwartej przestrzeni.

- 4.3. Prace niebezpieczne pożarowo, nie przewidziane instrukcją technologiczną lub prowadzone poza wyznaczonym na stałe do tego celu miejscem, jak prace remontowo - budowlane związane z użyciem otwartego ognia , prowadzone wewnątrz obiektów , na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także wszelkie prace remontowo- budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem, należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu.

Prace niebezpieczne pożarowo – to prace remontowo- budowlane związane z użyciem otwartego ognia, jak : spawanie, cięcie palnikiem , lutowanie ,podgrzewanie , i.t.p. prace, a także wszelkie prace remontowo- budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem.

Teren przyległy – rozumie się przez to pas terenu wokół obiektu o szerokości równej minimalnej , dopuszczalnej odległości od innych obiektów ze względu na wymagania bezpieczeństwa pożarowego określone w przepisach Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 oraz z 2003r Nr 33, poz. 270), zwanych dalej „przepisami techniczno-budowlanymi”

Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych obejmuje wskazania pomieszczeń zagrożonych wybuchem , a także wyznaczenie w pomieszczeniach i przestrzeniach zewnętrznych odpowiednich stref zagrożenia wybuchem. Oceny dokonuj: inwestor, projektant lub użytkownik decydujący o procesie technologicznym. Klasyfikację stref zagrożenia wybuchem określa Polska Norma dotycząca zapobiegania wybuchowi i ochronie przed wybuchem.

- 4.4. Zależnie od sytuacji w miejscu spawania należy:

- zabezpieczyć sąsiednie pomieszczenia przed przeniknięciem płomieni, iskier i cząstek metalu, uszczelniając wszelkie otwory , szczeliny w ścianach, podłogach i stropach , w tym również otwory w kanałach tunelach , przewodach wentylacyjnych , itp. niepalnym materiałem np. zwilżonymi matami niepalnymi lub kocem gaśniczym wykonanym z włókna szklanego,
- usunąć na bezpieczną odległość poza promień zasięgu iskier (ok. 15 m) wszelkie materiały palne , w tym również w pomieszczeniach sąsiednich, jeśli w ich ścianach , podłogach i stropach przyległych do miejsc spawania występują otwory i szczeliny niezabezpieczone w sposób określony w pkt a).
- przykryć szczelnie wszystkie materiały palne osłonami z materiałów niepalnych i nie przewodzących ciepło jeśli niemożliwe jest zastosowanie zabezpieczeń określonych w pkt 6.b),
- zabezpieczyć palne elementy budynku przed możliwością zapalenia stosując w tym celu osłony z materiałów niepalnych i nie przewodzących ciepła , zraszanie wodą itp,
- zdjąć palne izolacje z przewodów , konstrukcji itp. na taką odległość od miejsca spawania , aby

- nie istniały możliwości jej zapalenia,
- zabezpieczyć palne materiały przed zapaleniem wskutek przewodnictwa ciepłego ,stosując np. odsunięcie materiałów , w tym również w pomieszczeniach sąsiednich , od przewodów , konstrukcji urządzeń metalowych poddawanych spawaniu na odległość co najmniej 5 m , stałe chłodzenie wodą , itp.
- przy wykonywaniu prac spawalniczych na rusztowaniach, teren oczyścić ze wszystkich materiałów palnych w promieniu co najmniej 20 m od stanowiska spawania,
- zabrania się ze względu na zagrożenie wybuchowe wykonywania prac spawalniczych w pomieszczeniach, w których wykonano tego dnia prace malarskie farbami łatwopalnymi lub inne prace przy użyciu substancji łatwopalnych czas rozpoczęcia prac w tych przypadkach określa producent - jako czas schnięcia , ale nie należy go wydłużyć o min.12 godzinną rezerwę bezpieczeństwa.
- zabrania się również instalowanie źródeł gazowego zasilania (butli z gazami technicznymi) w odległości mniejszej niż 1 m od grzejników oraz 10 m od wszelkich źródeł ognia.

Przed przystąpieniem do prac spawalniczych w pomieszczeniach zagrożonych pożarem, niezależnie od czynności wyżej opisanych, należy dokonać komisyjnej oceny zagrożenia pożarowego oraz określić niezbędne wymagania p-pożarowe w celu: niedopuszczenia do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu. Z czynności tych należy sporządzić protokół zabezpieczenia p.pożarowego prac pożarowo -niebezpiecznych. Komisję powołuje kierownik, a członkiem powinien być pracownik służby p-poż. W trakcie czynności Komisja, oprócz w/w elementów zabezpieczeń powinna zwrócić uwagę na:

- jakie są właściwości pożarowe składowanych, stosowanych, lub przerabianych materiałów palnych oraz które z nich należy przenieść poza obręb spawania;
 - jakie istnieją urządzenia technologiczne, instalacje w obrębie spawania i jak należy je zabezpieczyć :
 - czy charakter środowiska miejsca pracy (stężenie gazów, pyły par cieczy palnych , itp.) wymaga uprzednich pomiarów stężenia gazów i par;
 - jakie należy przewidzieć sposoby zabezpieczenia wszystkich tych miejsc i urządzeń , z których nie można usunąć materiałów palnych, które mogą przenosić wysokie temperatury;
 - czy nie zachodzi potrzeba usunięcia zanieczyszczeń substancjami w obrębie miejsca spawania.
- Wydawanie zezwolenia na prowadzenie prac spawalniczych należy dokonać pisemnie - po uprzednim sprawdzeniu wykonanie zleconych zabezpieczeń p-pożarowych .

4.5. W czasie pracy należy :

- 4.5.1. Ściśle przestrzegać zaleceń zawartych w protokole Komisji względnie w zezwoleniu na prowadzenie prac spawalniczych.
- 4.5.2. Stałe obserwować miejsca upadku rozprysków spawalniczych , natychmiast likwidować zauważone źródła ognia , zbierać do wiadra lub pojemnika z piaskiem lub wodą pozostałości elektrod i rozżarzone części metali.
- 4.5.3. Parokrotnie, zależnie od czasu trwania pracy zraszać wodą zagrożone palne elementy budynku.
- 4.5.4. Przerwać pracę w przypadku zaistnienia sytuacji grożącej pożarem.

W razie powstania pożaru należy :

- zaalarmować dostępnymi środkami najbliższą jednostkę straży pożarnej oraz współpracowników,
- zorganizować ewakuację zagrożonych ludzi,
- przystąpić do likwidacji pożaru przy pomocy posiadanego sprzętu gaśniczego,
- usunąć z miejsca pożaru butle z gazami technicznymi i sprzęt spawalniczy
- po przybyciu straży pożarnej podporządkować się rozkazom dowódcy akcji ratowniczo-gaśniczej.

Do czasu przybycia straży pożarnej kierownik robót spawalniczych lub osoba odpowiedzialna za nadzór prac w danym obiekcie organizuje działania wym. w pkt. V

4.6. Po pracy należy :

- 4.6.1. Dokładnie sprawdzić, czy miejsca pracy oraz w przyległych pomieszczeniach, kanałach, tunelach, itp. nie wystąpiły objawy ognia, tlenie się, iskrzenie, dym.
- 4.6.2. Zrosić wodą nagrzane palne elementy budynku i miejsca, w których mogłyby powstać zarzewie ognia.
- 4.6.3. W kolejnych odstępach czasu (po 4 , następnie po 8 godzinach), a w przypadku szczególnego zagrożenia również w nocy ponowić kontrolę miejsca i rejonu przeprowadzonych prac spawalniczych. Wyniki kontroli odnotować w książce kontroli prac pożarowo-niebezpiecznych, której wzór stanowi załącznik nr 1. do niniejszej instrukcji.

Znaki ewakuacyjne

Stłuc aby uzyskać dostęp.

Przesunąć w celu otwarcia

Kierunek drogi ewakuacyjnej

Kierunek drogi ewakuacyjnej

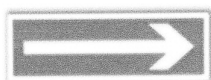
Pchać aby otworzyć

Ciągnąć aby otworzyć

Drzwi ewakuacyjne

Kierunek drogi ewakuacyjnej

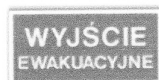
Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w górę w prawo

Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w dół w lewo

Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej w lewo

Wyjście ewakuacyjne

V SPOSOBY PRAKTYCZNEGO SPRAWDZANIA ORGANIZACJI WARUNKÓW EWAKUACJI

Zasady przeprowadzania ćwiczeń w budynku przeznaczonym na cele zakładów opieki zdrowotnej

1. § 13. **ust. 1 i 2** ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów z dnia 21 kwietnia 2006, (Dz.U. Nr 80 poz. 563 z 2006r z późn.zm.)

mówi:

Właściciel lub zarządca obiektu zawierającego strefę pożarową przeznaczoną dla ponad 50 osób będących jej stałymi użytkownikami, nie zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV, powinien co najmniej raz na 2 lata przeprowadzać praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji.

Właściciel lub zarządca obiektu powinien powiadomić właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o terminie przeprowadzenia działań, o których mowa w ust. 1, nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem.

Celem ćwiczeń jest zbadanie stopnia przygotowania użytkowników do właściwych zachowań w sytuacjach nagłego zagrożenia spowodowanego pożarem lub innymi zdarzeniami stwarzającymi niebezpieczeństwo dla ludzi.

Ćwiczenia przeprowadza się w trzech formach:

- aplikacyjne – z udziałem tylko personelu zatrudnionego w obiektach,
- symulacyjne, obejmujące zdarzenia wymagające podjęcia ewakuacji, z udziałem zarówno personelu jak i wszystkich przebywających w obiekcie osób,
- z udziałem personelu, osób przebywających w obiekcie oraz jednostek ratowniczo-gaśniczych I rzutu, zobligowanych do przeprowadzenia ewakuacji.

Z uwagi na możliwość wystąpienia problemów natury prawnej związanych z odpowiedzialnością za bezpieczeństwo ludzi zaleca się, by organizatorem ćwiczeń byli zarządzający obiektem, natomiast ich inicjatorem, koordynatorem i oceniającym – właściwa terenowo komenda straży pożarnej.

Zaleca się nawiązanie kontaktów z instytucjami nadrzędnymi dla danych obiektów zapraszając ich przedstawicieli do udziału i oceny ćwiczeń.

Ćwiczenia przeprowadzić w dowolnym czasie, bez względu na liczbę personelu będącego w pracy w danym momencie. Zaimprovizowane zdarzenie musi nosić znamiona prawdopodobieństwa wymuszającego podjęcie decyzji o ewakuacji obiektu.

Użycie środków pozoracji pozostawia się rozważde prowadzących ćwiczenia, którzy muszą mieć na uwadze bezpieczeństwo osób przebywających w obiekcie.

W ćwiczeniach aplikacyjnych istotna jest tylko organizacja działań ewakuacyjnych przez kierownictwo i personel a nie czas ewakuacji.

W ćwiczeniach symulacyjnych należy zwrócić uwagę zarówno na organizację jak i zachowanie personelu i osób przebywających w obiekcie. Ewakuacja może obejmować tylko część obiektu, wg. uznania prowadzącego ćwiczenia i uzgodnień z kierownictwem.

Generalnie zakłada się, że ewakuacja powinna być przeprowadzona siłami personelu obiektu. Prowadzący ćwiczenie powinien zaaranżować zdarzenie w sposób wymuszający udział jednostek ratowniczych, np. poprzez odpowiednie rozbudowanie sytuacji zagrożenia, wydłużanie czasu swobodnego rozwoju pożaru itp.

Przedmiotem badań są zachowania pracowników, a nie ocena działań jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej. Przedkładanym dokumentem będzie sprawozdanie z

ćwiczeń, oddzielnie dla każdego ćwiczenia. Powinno to pozwolić na w miarę obiektywną ocenę zachowań użytkowników, wobec wyeliminowania obaw o konsekwencje wynikające z akcji, być może przebiegających nie w pełni właściwie.

W czasie ćwiczeń nie podlega ocenie stan techniczny obiektów, ich dostosowanie do wymagań ochrony przeciwpożarowej, w tym również do warunków prowadzenia ewakuacji.

5.1. Ocena zachowań

Zachowanie zarządzającego obiektem:

- umiejętność rozpoznawania i oceniania sytuacji,
- przekazanie informacji osobom przebywającym w obiekcie oraz ew. nawiązanie kontaktu z osobami, z upośledzonym odbiorem wrażeń (np. głuchoniemi, ociemniałymi),
- umiejętność organizacji akcji siłami personelu,
- jasne precyzowanie zadań i zapewnienie obiegu informacji,
- znajomość instrukcji bezpieczeństwa pożarowego,
- zapewnienie widoczności na drogach ewakuacyjnych,
- organizacja oddymiania pomieszczeń,
- informowanie o sytuacji dowódcy przebywającej w obiekcie jednostki ratowniczo-gaśniczej,
- stosowanie się do poleceń kierującego akcją, otoczenie opieką ludzi po wyprowadzeniu ze strefy zagrożenia.

Zachowanie personelu

- sposób powiadamiania kierownictwa obiektu oraz alarmowania jednostek ratowniczych,
- podjęcie próby samodzielnego gaszenia pożaru, usunięcia zagrożenia lub ograniczenia jego skutków,
- znajomość instrukcji bezpieczeństwa pożarowego i zasad ewakuacji,
- zachowanie spokoju,
- nawiązanie kontaktu z zagrożonymi, umiejętność narzucenia im spokoju,
- umiejętność otwierania przejść z uwzględnieniem zjawisk towarzyszących pożarom (groźby rozgorzenia, zadymienia przejść itp.),
- umiejętność wyboru dróg ewakuacyjnych,
- wykorzystanie środków ewakuacji do transportu ludzi,
- ewakuacja osób nie mogących poruszać się samodzielnie,
- wyprowadzenie ludzi ze stref zagrożenia (np. pokonywanie przestrzeni zadymionej, promieniowania cieplnego, groźby porażenia prądem elektrycznym itp.)
- zachowanie ewakuowanych
- zachowanie porządku podczas przemieszczania się po drogach ewakuacyjnych,
- stosowanie się do poleceń kierującego akcją,
- występowanie objawów zdenerwowania i paniki.

5.2. Przebieg ewakuacji

5.2.1. W budynku ogłosić sygnał alarmowy „EWAKUACJA” – głosem

5.2.2. Otworzyć drzwi poszczególnych pomieszczeń powiadamiając o charakterze zagrożenia i konieczności ewakuacji – apelować o zachowanie spokoju,

5.2.3. Określić kolejność ewakuacji z pomieszczeń i kondygnacji przy zachowaniu zasady:

- w pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar, lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie,

- następnie należy ewakuować osoby poczynając od parteru budynku.
- 5.2.4. Uformować grupy ewakuacyjne na korytarzach.
- 5.2.5. Wskazać **użytkownikom** kierunek ruchu oraz określić miejsce zbiórki na **placu przed budynkiem**.
- 5.2.6. Sprawdzić ilość osób na zbiórce.
- 5.2.7. O ile to jest możliwe, sprawdzić pomieszczenia, czy wszyscy je opuścili.
- 5.2.8. Ludzi odciętych od dróg wyjścia, a znajdujących się w strefie zagrożenia zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła pożaru.
- 5.2.9. W przypadku bezpośredniego zagrożenia życia tych ludzi przed przybyciem jednostek ratowniczych, podjąć próbę ich ewakuacji przez okna, np. przy pomocy drabin lub przez wyjście ewakuacyjne.
- 5.2.10. Po zakończeniu ewakuacji osób przystąpić do ewakuacji mienia, począwszy od pomieszczeń zagrożonych pożarem, w następującej kolejności:
 - dokumentacja,
 - sprzęt elektroniczny, w tym komputerowy,
 - sprzęt o znacznej wartości,
 - księgozbiór,
 - pozostałe wyposażenie i sprzęt znajdujący się w budynku .

VI. SPOSOBY ZAZNAJAMIA UŻYTKOWNIKÓW Z PRZEDMIOTOWĄ INSTRUKCJĄ ORAZ PRZEPISAMI PRZECIWPOŻAROWYMI

Obowiązek zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi wynika bezpośrednio z Ustawy o ochronie przeciwpożarowej. W oparciu o powyższy zapis - wszystkich pracowników **zakładów opieki zdrowotnej** obowiązuje szkolenie informacyjne z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

Czasookresy szkoleń określa wg potrzeb zarządca. Szkolenia te można połączyć np. ze szkoleniami w zakresie bhp.

Zakres zaznajomienia pracowników powinien obejmować:

- "Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego".
- „Instrukcja postępowania na wypadek pożaru”, Zasady alarmowania.
- Ewakuacja, zasady ewakuacji. Znaki bezpieczeństwa - ewakuacja PN-92 N-01256/02, Znaki bezpieczeństwa – zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych PN-N-01256-5, Znaki bezpieczeństwa – techniczne środki przeciwpożarowe PN-N-01256-4.
- Podręczny sprzęt gaśniczy, zakres stosowania, sposób obsługi – ćwiczenia. Znaki bezpieczeństwa – ochrona przeciwpożarowa PN-92 N-01256/01.
- Instalacja hydrantowi – ćwiczenia.
- Wymogi zawarte w USTAWIE z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej(Dz. U. Nr 147, poz. 1229 z 2002r z późn.zm.) – obowiązki właściciela oraz użytkownika budynku.
- ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów z dnia 21 kwietnia 2006, (Dz.U. Nr 80 poz. 563 z 2006r z późn.zm.)
- ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z 2002r z późn.zm.)
- Czynności zabronione i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej.
- Prace niebezpieczne pożarowo – spawanie, używanie otwartego ognia.
- Przyczyny pożarów.
- Instalacje:

Celem szkolenia przeciwpożarowego jest wdrożenie u pracowników umiejętności:

- przestrzegania zasad profilaktyki przeciwpożarowej,
- obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego,
- zachowania odpowiednich warunków ewakuacji,
- postępowania w przypadku powstania pożaru,

Do zapoznania się z „Instrukcją bezpieczeństwa pożarowego” i przestrzegania jej ustaleń zobowiązani są wszyscy pracownicy, bez względu na rodzaj wykonywanej pracy i zajmowane stanowisko. Przyjęcie do wiadomości postanowień instrukcji pracownicy potwierdzają w oświadczeniu własnoręcznym podpisem, które powinno być włączone do akt osobowych pracownika.

Organizatorem szkolenia jest zakład pracy. Szkolenie realizuje osoba spełniająca warunki określone w art. 4 ust. 2 **Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 147, poz. 1229 z 2002r z późn.zm.)**.

Podstawa prawna :

art. 4 ust.. 1 pkt 6 *Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 147, poz. 1229 z 2002r z późn.zm.)*

VII Odpowiedzialność za naruszenie przepisów przeciwpożarowych

Za nieprzestrzeganie zasad i przepisów bezpieczeństwa pożarowego każdy pracownik odpowiedzialny jest osobiście.

Odpowiedzialność karno-administracyjną określa m.in. Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks Wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114):

„Art. 82 § 1. Kto nieostrożnie obchodzi się z ogniem lub wykracza przeciwko przepisom dotyczącym zapobiegania i zwalczania pożarów, a w szczególności:

- nie wyposaża budynków w odpowiednie urządzenia lub w sprzęt przeciwpożarowy lub nie utrzymuje ich w stanie zdatnym do użytku,
- nie usuwa lub nie zabezpiecza w obrębie budynków urządzeń lub materiałów stwarzających niebezpieczeństwo powstawania pożaru,
- eksploatuje w sposób niewłaściwy urządzenia energetyczne lub ciepłe, pozostawia je uszkodzone w stanie mogącym spowodować wybuch lub pożar podlega karze aresztu, grzywny lub karze nagany.

Art.83. kto nieostrożnie obchodzi się z materiałami wybuchowymi, łatwo zapalnymi lub substancjami promieniotwórczymi albo wykracza przeciwko przepisom o wyrobie, sprzedaży, przechowywaniu lub przewożeniu takich materiałów podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany”.

Odpowiedzialność karną określają m.in.:

- Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. O ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 81, poz. 351)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny:

„Art. 163. § 1. Kto sprowadza zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać:

1) pożaru, ...

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 jest śmierć człowieka lub ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 4. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 2 jest śmierć człowieka lub ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Art. 164. § 1. Kto sprowadza bezpośrednie niebezpieczeństwo zdarzenia określonego w art. 163 § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Podstawa prawna

2. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 147, poz. 1229 z 2002r z późn.zm.).
3. Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks Wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114):
4. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 z 2002r. poz. 690).
5. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI z dnia 25 października 2005 r. w sprawie wymagań kwalifikacyjnych oraz szkoleń dla strażaków jednostek ochrony przeciwpożarowej i osób wykonujących czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej (Dz.U. Nr 215 poz. 1823 z 2005r).
6. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów z dnia 21 kwietnia 2006, (Dz.U. Nr 80 poz. 563 z 2006r z późn.zm.)
7. PN-92/N-01256/01 Znaki bezpieczeństwa. Ochrona Przeciwpożarowa
8. PN-92/N-01256/02 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja
9. PN-N-01256-5 styczeń 1998 Znaki bezpieczeństwa. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych.
10. PN-N-01256-4 marzec 1997 Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe.
11. PN -82/B-02857 Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Przeciwpożarowe zbiorniki wodne. Wymagania ogólne.
12. PN-B-0263 z dnia 28 listopada 1997 r. Ochrona przeciwpożarowa budynków. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Sieć wodociągowa przeciwpożarowa.
13. PN-B-0264 z dnia 24 grudnia 1997 r. Ochrona przeciwpożarowa budynków. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Zasady obliczania zapotrzebowania na wodę do celów przeciwpożarowych do zewnętrznego gaszenia pożaru.
14. PN-EN 671-1 stałe urządzenia gaśnicze
15. PN-EN 671-2 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Hydranty z węzłem płasko składanym.
16. EN-671-3 stałe systemy gaśnicze. Instalacje hydrantowe wewnętrzne. Konserwacja hydrantów wewnętrznych z węzłami półsztywnymi oraz z węzłami składanymi płasko.